

Ο Εὐγένιος Ο' Νήλ μπορεί δίκαια νὰ θεωρηθεῖ σὰν κλασικός τοῦ συγκαιρινοῦ θεάτρου μέ τὰ ἔργα του, πού παίζονται σ' ὅλες τίς μεγάλες θεατρικές σκηνές τοῦ κόσμου, βραβευμένα μέ τὰ σημαντικότερα λογοτεχνικά καί θεατρικά διεθνή βραβεῖα. Στό «Παράξενο Ἰντερμέτζο» δείχτηκε καί μέγάλος ἀναμορφώτης, σπάζοντας τή ρεαλιστική γραμμή πού χάραξε τό Ἰψενικό θέατρο καί παρουσιάζοντας τὰ πρόσωπά του ὄχι ὅπως ἐπιφανειακά φαίνονται, σά ζωγραφικά σχήματα, μά ὅπως στό βάθος τους εἶναι μ' ὅλες τίς ἀντιθέσεις τοῦ ψυχικοῦ τους κόσμου, σὰν πλαστικοί δηλ. ὄγκοι. Ἔτσι ξανάφερε στή σκηνή τό μονόλογο, ὄχι πιά μέ τήν παλιά του κουραστική καί φλύαρη μορφή, πού χρησίμευε γιά παραγέμισμα τῆς θεατρικῆς δράσης μέ τήν ἐξιστόρηση γεγονότων πού δέν ξετυλίχτηκαν στή σκηνή, μά σὰν ἀποκάλυψη τῶν μυστικῶν σκέψεων τῶν ἀνθρώπων, πού οἱ κοινωνικοί συμβατισμοί δέν τοὺς ἀφίνουν νά τίς ἐκδηλώσουν φανερά. Ἔτσι ὁ μονόλογος κάνει ὅ,τι καί ὁ συγγραφέας στήν πρόζα, πού κομματιάζει τή δράση γιά ν' ἀναλύσει τίς ψυχολογικές συγκρούσεις καί τίς συναισθηματικές καταστάσεις τῶν ἡρώων του. Δυστυχῶς δέν ἔχω στή διάθεσή μου ἄρκετό χῶρο γιά νά κάνω—ὅπως θά τό θελα πολύ—μιάν πλατεῖα ἀνάλυση τοῦ ἔργου, πού εἶναι—ὅπως λέει καί τό προλογικό σημείωμα τοῦ μεταφραστῆ κ. Στ. Σπηλιωτόπουλου—«σύνολο δραμάτων μέσα σ' ἓνα δράμα, ἄθροισμα ἀπό πολλές ζωές μέσα σέ λίγες πράξεις, διαδρομή ὀλάκερης γενιᾶς μέσα σέ λίγες ὥρες» καί νά φανερώσω τ' ἀνθρώπινα βαθειά ψυχολογικά του στοιχεῖα Ἐλπίζω νά βρῶ τήν εὐκαιρία νά τό πραγματοποιήσω σύντομα σέ μιᾶ ἐξέχωρη ἀπ' τ' ἄρθρο μου τοῦτο μελέτη.

Γιά τ' ἀνέβασμα μόνον ἔπαινοι ἀξίζουν στό σκηνοθέτη κ. Γιαννούλη Σαραντίδη, πού μόχθησε νά μᾶς παρουσιάσει μιᾶν παράσταση στό πρεπούμενο ὕψος τῆς. Δέ βαραινουν οἱ διαφωνίες γιά σκηνοθετικές κ' ὑποκριτικές λεπτομέρειες, ὅταν τό σύνολο εἶναι ἀξιοπρόσεχτο, ὅταν ὅλοι οἱ ἡθοποιοί βρισκόν,

τουσαν ἀπό λίγο ὡς πολύ στή θέση τους,